

יום שלישי, י"ז בסיוון התשפ"ו
02 ביוני 2026

נאומו של רח"ט הפעלה היוצא, תת-אלוף מני ליברטי מטקס חילופי

רח"ט הפעלה

סגן הרמטכ"ל, אלוף תמיר ידעי,
ראש אמ"ן, מפקדי, אלוף שלומי בינדר,
מפקד מפקדת העומק, אלוף דן גולדפוס,
ראש אט"ל, אלוף רמי אבודרהם,
ראש אכ"א, אלוף דדו בר-כליפא,
אלוף אורי גורדין,
פורום הרח"טים של צה"ל,
הפורום המוביל של אמ"ן,
אנשי אמ"ן היקרים,
מפקדי וחיילי חטיבת ההפעלה,
משפחת א', משפחתי שלי, מכובדי כולם.

התחלתי את התפקיד, או את המסע ברכבת ההרים ההיסטורית הזו, יומיים לפני סיכול חסן נסראללה, ואני מסיים את התפקיד בשבוע בו צה"ל נמצא בתקופה גורלית מול איראן לאחר שתי מלחמות, בשבוע בו צה"ל מסכל פעמיים את ראש הזרוע הצבאית של החמאס, ובשבוע בו לוחמי צה"ל כבשו את מבצר הבופור.

יש בי דחף עז לספר על צבא ההגנה לישראל במלחמה שנמשכת כבר למעלה משנתיים וחצי, או לפחות על רגעי השיא שבה, אך בחרתי לא לעשות זאת. הבחירה שלא לעשות זאת נובעת משתי סיבות, האחת, והצנע לכת, שלא חלילה ייווצר הרושם כאילו זהו מעשה של אדם בודד כזה או אחר.

זוהי עשייה של רבבות רבות בשדה ובמטה, באוויר, בים וביבשה, בקבלת ההחלטות של מפקדי הצבא, של כולנו יחד. הסיבה השנייה, את העתיד לא ניתן לחזות, וההיסטוריה פנים רבות לה.

לפיכך, ישפטו אותנו על מעשינו ולא על מילותינו, ישפטו אותנו פקודינו ואזרחי המדינה. במקום לשתף מחוויות תפקיד רח"ט הפעלה במלחמה, בחרתי לשתף בסיפור אישי. לפני שלושה שבועות ירדנו לכפר עזה פורום הרח"טים והרמ"חים של המטכ"ל מכל הזרועות והאגפים, בהובלה של רח"ט המבצעים, לשמוע מפיו את סיפור הגבורה האישי והמשפחתי בקרב הנורא על הקיבוץ.

כולנו היינו מרותקים, נבוכים, עצובים, מטולטלים ושאר רגשות שהציפו את הקבוצה. אך שום דבר לא הכין אותנו לדקות האחרונות של הסיור. בחדרו הקטנטן במגורי הצעירים של יובל ז"ל, גיסו של שומר, עמד בנו וסיפר איך במשך שבוע חיכה כל יום מהזריחה ועד השקיעה שהדוד שלו יחזור. עם דמעות בעיניים אמר, ואני מצטט, הייתי בטוח שהוא יחזור ולכן חיכיתי לו. יובל לא חזר, וכך גם רבים אחרים.

הדמעות של בנו הן החוזה שלנו בצה"ל ובאמ"ן, לעשות הכל עד טיפת הדם האחרונה שלא יהיו עוד ילדים בני 12 שמחכים במשך שבוע, כל יום, 10 שעות שהדוד שלהם יחזור. שומר, לא הייתי בארץ בשבעה באוקטובר, הבית שלי נמצא במרחק של 23 דקות נסיעה מכפר עזה, אתה יודע שהייתי מגיע להילחם לצידך. אני יודע מעומק ליבי ומעומקם של הפרטים, שאנשי אמ"ן ובתוכם מפקדי חטיבת ההפעלה, מקדישים את חייהם, לילות כימים למען ביטחון המדינה, למען הניצחון, ומחויבים בכל כוחם לתקן, לשפר ולהצטיין בכל משימה.

עם כניסתי לתפקיד התחייבתי שאעשה כל שבכוחי לסייע לצה"ל לפגוע בכל מי שפגע בנו ובכל מי שרקם מזימות שטניות ותוכניות מרושעות לפגוע בנו. נשבעתי לעשות כל שעל ידי לעשות שימוש מושכל בכוח, להפעילו בהתאם לרוח צה"ל, ערכי המדינה והמוסר היהודי. במעלה הדרך היו עליות ומורדות, הישגים וכישלונות, אני בוחר כאן לציין את הדבר שגורם לי לגאווה הגדולה ביותר.

פעלנו ביחד, כולם, כגוף אחד בתוך אמ"ן, בין אמ"ן לחיל האוויר וחיל הים, לאגפים ולפיקודים, ובין אמ"ן לחברנו היקרים בשב"כ ובמוסד.

א',

אנחנו מכירים שנים רבות, אתה הטוב שבטובים, אין מאושר ממני שאתה זה שעולה לקטר הרכבת, להוביל, ולהיות חבר צוות יחד עם החבורה הנהדרת שהגיעה לכבדנו במעמד זה. אני מאחל לך את כל ההצלחה שבעולם ועוד קצת.

ומכאן אני רק רוצה לומר תודה, ותסלחו לי אם אתרגש מעט. תודה למפקדי ומפקדות אמ"ן היקרים והמסורים, התאהבתי בכם, ובזכותכם התאהבתי במעשה המודיעיני. תודה לפקודי בחטיבת ההפעלה, חבורה קטנה מאוד של מפקדים ומפקדות שפועלים מאחורי הקלעים במסירות וענווה רבה למען ביטחון המדינה. על קירות החטיבה לא תלויים פרסים או אותות, המשרתים בחטיבה מונעים מערכים ומטובת הכלל. אני גאה בכם ואתגעגע אליכם מאוד.

תודה לפורום המוביל של אמ"ן, על הזכות לשרת לצד חבורה שהיא כמעט כמו משפחה. חבורה אמיצה, מלוכדת, נטולת אגו, שרק רוצה שיהיה טוב. מודה על הזכות להיות חבר צוות. בנימה אישית, ראש חטיבת המחקר, תודה שהיית עוגן למקצוענות וערכים.

תודה ענקית לפורום הרח"טים של צה"ל, המצומצם והמורחב, החבורה הטובה ביותר, זר לא יבין. מוכן לצעוד איתכם באש ובמים. גאה להיות שייך. לחבריי בשב"כ ובמוסד, תודה על החברות האמיצה, הענייניות ובעיקר תודה על כך שביחד שמנו את המשימה מעל הכל.

לאופי פורום המטה הכללי, תודה על שאפשרתם, תודה על שנהגתם בכולנו כשווים, תודה על ההובלה האמיצה, ובעיקר תודה על שאפשרתם לומר את שעל ליבנו, בטוב וברע. ראש אמ"ן, המפקד, במקרה שלך אני מרשה לעצמי להודות לך בשם עם ישראל, מדינת ישראל וצבא ההגנה לישראל. בודדים יודעים הקרבה מה היא, ואתה הדוגמא ומופת למפקד ששם את עצמו ומשפחתו הרבה אחרי המקום האחרון, אך ורק למען טובת הכלל.

תודה על מנהיגות שונה, לא מתלהמת, תודה על שיעור ענק באומנות בין פיקוד משימה לפיקוד פרטני, תודה על הובלה משותפת, תודה שהיית שם תמיד, ובעיקר תודה על כך שבזכותך בסופו של יום יהיה פה בטוח יותר.

כמעט אחרונים, משפחתי היקרה אני פשוט אוהב אתכם בלעדיכם זה לא היה אפשרי. תודה על השיעור החשוב ביותר בחיים - אין הברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העין.

אסיים בברכה מעמקי נשמותי לצה"ל ולמדינה ובחרתי בציטוט משירה של נעמי שמר, שמור אלי על זה הבית, על הגן, על החומה, מיגון, מפחד פתע וממלחמה.

תודה לכולם.